

αέρα όταν το πλησίασε. Ανέφερε στους ανωτέρους του έναν «ιπτάμενο δίσκο» και πήγε σπίτι του με δυνατό πονοκέφαλο, βουητό στ' αυτιά κι ένα κόκκινο σημάδι από χτύπημα κάτω από το αριστερό του αυτί. Αργότερα, αποκαλύφθηκε ότι υπήρξε μια χρονική περίοδος 20 λεπτών εκείνο το βράδυ, για την οποία δεν θυμόταν τίποτα· κάτω από ύπνωση αποκάλυψε ότι είχε ακολουθήσει το UFO, το οποίο προσγειώθηκε ξανά. Οι επιβάτες έριξαν πάνω του ένα λαμπερό φως, και μετά τον πήραν πάνω στο «σκάφος» τους, όπου είδε πίνακες ελέγχου και μηχανήματα σαν υπολογιστές. (Ένας μηχανικός στη Γαλλία είδε κάτι παρόμοιο όταν «απήχθη» για 18 ημέρες). Τα «ανθρωποειδή», που φορούσαν ολόσωμες φόρμες με το έμβλημα ενός φτερωτού ερπετού, είπαν στον αστυνομικό ότι έρχονταν από ένα κοντινό γαλαξία, είχαν βάσεις στις ΗΠΑ, και χειρίζονταν το σκάφος τους με «αντίστροφο ηλεκτρομαγνητισμό»· συναντούσαν ανθρώπους τυχαία και «ήθελαν να τους καταπλήξουν». Ελευθέρωσαν τον άντρα, λέγοντάς του «να μη μιλήσει, και να μείνει φρόνιμος, σχετικά μ' αυτή τη νύχτα» (The Invisible College, σελ. 57-59).

Με την πρώτη ματιά, τέτοια συμβάντα μοιάζουν απλώς απίστευτα, σαν κάποιες παράξενες περιπτώσεις παραίσθησης ή διαταραγμένης φαντασίας. Αλλά τώρα υπάρχουν πάρα πολλά από αυτά να τα απορρίψει κανείς τόσο εύκολα. Ως αναφορές συναντήσεων με πραγματικά, υλικά αεροσκάφη, σίγουρα δεν είναι πολύ πειστικές. Επιπλέον, οι ίδιοι οι ψυχίατροι προειδοποιούν ότι τα αποτελέσματα της «αναδρομικής ύπνωσης» είναι πολύ αβέβια· συχνά το πρόσωπο που έχει υπνωτιστεί δεν είναι ικανό να ξεχωρίσει μεταξύ πραγματικών εμπειριών και «υποβολών» βαλμένων στο νου του, είτε από τον υπνωτιστή είτε από κάποιον άλλο κατά το διάστημα της υποτιθέμενης «στενής επαφής». Αλλά ακόμα κι αν αυτές οι εμπειρίες δεν είναι εντελώς «πραγματικές» (όπως τα αντικειμενικά φαινόμενα στο χώρο και στο χρόνο), το ίδιο το γεγονός ότι τόσο πολλές από αυτές έχουν «εμφυτευθεί» σε ανθρώπινα μυαλά κατά τα τελευταία χρόνια είναι ήδη αρκετά ενδεικτικό. Χωρίς αμφιβολία, υπάρχει κάτι πίσω από τις εμπειρίες «απαγωγής» επίσης, και οι νεώτεροι ερευνητές UFO έχουν αρχίσει να ψάχνουν σε διαφορετική κατεύθυνση για την εξήγησή τους.

Τέτοιες εμπειρίες, και ειδικά οι «στενές επαφές» της δεκαετίας του 1970, είναι καταφανώς συνδεδεμένες με «παραφυσικά» και αποκρυφιστικά φαινόμενα. Μερικές φορές οι άνθρωποι βλέπουν παράξενα όνειρα ακριβώς πριν δουν τα UFO, ή ακούνε χτυπήματα στην πόρτα ενώ δεν είναι κανείς εκεί, ή έχουν παράξενους επισκέπτες κατόπιν· μερικοί μάρτυρες λαμβάνουν τηλεπαθητικά μηνύματα από επιβάτες UFO. Τα UFO μερικές φορές υλοποιούνται και αποϋλοποιούνται, αντί να έρχονται και να φεύγουν με μεγάλη ταχύτητα· μερικές φορές «θαυματουργικές θεραπείες» συμβαίνουν κατά την παρουσία τους ή όταν κάποιος εκτίθεται στο φως τους.* Αλλά οι «στενές επαφές» με UFO έχουν επίσης καταλήξει σε λευχαιμία και ασθένεια από ραδιενέργεια· συχνά υπάρχουν τραγικά ψυχολογικά επακόλουθα· εκφυλισμός της προσωπικότητας, παράνοια, αυτοκτονία.**

Η αύξηση της «ψυχικής συνιστώσας» στις θεάσεις UFO έχει οδηγήσει τους επιστήμονες στο να αναζητούν ομοιότητες μεταξύ των εμπειριών UFO και των αποκρυφιστικών φαινομένων, και να ψάχνουν το κλειδί της κατανόησης των UFO στα ψυχικά επακόλουθα που προκαλούν (The Invisible College, σελ. 29). Πολλοί ερευνητές σημειώνουν την ομοιότητα μεταξύ των φαινομένων UFO και του πνευματισμού του 19^{ου} αιώνα, ο οποίος επίσης συνδύαζε υλικά φαινόμενα με παράξενες υλικές συνέπειες, αλλά με μια πιο πρωτόγονη «τεχνολογία». Σε γενικές γραμμές, η δεκαετία του 1970 έχει δει ένα στένεμα του χάσματος μεταξύ των «υλικών» φαινομένων UFO του παρελθόντος και των UFOλατρειών, σε συμφωνία με την αυξημένη δεκτικότητα της ανθρωπότητας στις αποκρυφιστικές πρακτικές αυτή τη δεκαετία.

4. Εξήγηση των φαινομένων UFO

Το τελευταίο βιβλίο του Dr. Jacques Vallee σχετικά με τα UFO, «Το αόρατο Κολλέγιο» (The Invisible College), αποκαλύπτει τι σκέφτονται τώρα γι' αυτά αξιόπιστοι επιστήμονες ερευνητές. Πιστεύει ότι τώρα είμαστε «πολύ κοντά» στο να κατανοήσουμε τι είναι. Σημειώνει ότι η ιδέα της «εξωγήινης» νοήμονος ζωής έχει μέσα σε λίγα χρόνια γίνει πολύ της μόδας, ανάμεσα σε επιστήμονες όπως επίσης και μάντεις, ως αποτέλεσμα «μεγάλης δίψας για επαφή με ανώτερους νόες που θα προσφέρουν καθοδήγηση για το φτωχό, ταλαιπωρημένο, ταραχώδη πλανήτη μας» (σελ. 195). Ενδεικτικά βλέπει ότι η ιδέα επισκεπτών

* Jacques Vallee, The Invisible College, E.P. Dutton, Inc., New York, 1975, σελ. 17, 21

** John A. Keel, UFOs: Operation Trojan Horse, G. P. Putnam's Sons, New York, 1970, σελ. 303

από το εξώτερο διάστημα έχει γίνει ο μεγάλος μύθος ή «ζωτικό ψεύδος» των καιρών μας. **«Έχει γίνει πολύ σημαντικό για μεγάλους αριθμούς ανθρώπων να περιμένουν επισκέπτες από το εξώτερο διάστημα»** (σελ. 207, η έμφαση στο πρωτότυπο).

Όμως βρίσκει αφελές το να πιστέψει σ' αυτόν το μύθο: «Αυτή η εξήγηση είναι πολύ κουτή για να ερμηνεύσει την ανομοιότητα της αναφερόμενης συμπεριφοράς των επιβατών και της διακρινόμενης αλληλεπίδρασής τους με τα ανθρώπινα όντα» (σελ. 27). Ο Δρ. Hynek έχει σημειώσει ότι με σκοπό να εξηγήσουμε τις ποικίλες επενέργειες που παράγουν τα UFO, πρέπει να υποθέσουμε ότι αυτά είναι «ένα φαινόμενο που έχει υλικές συνέπειες αλλά έχει επίσης τα χαρακτηριστικά του ψυχικού κόσμου» (The Edge of Reality, σελ. 259). Ο Δρ. Vallee πιστεύει ότι «είναι δομημένα **τόσο ως υλικά σκάφη** (ένα γεγονός που για καιρό μου φαινόταν αναμφισβήτητο) **όσο και ως ψυχικά επινοήματα**, των οποίων οι ακριβείς ιδιότητες μένουν να καθοριστούν» (The Invisible College, σελ. 202, έμφαση στο πρωτότυπο). Πραγματικά, τη θεωρία ότι τα UFO δεν είναι καθόλου υλικά σκάφη, αλλά κάποιο είδος «παραφυσικού» ή ψυχικού φαινομένου, έχει εισηγηθεί ένας αριθμός ερευνητών στην αρχή της δεκαετίας του 1950· αλλά η γνώμη αυτή «πνίγηκε» μετά, από τη μια μεριά από τους οπαδούς λατρειών και την επιμονή τους στην «εξωγήινη» προέλευση των UFO, κι από την άλλη από τις επίσημες κυβερνητικές εξηγήσεις, που ανταποκρίνονταν στην ευρέως εξαπλωμένη λαϊκή γνώμη ότι το όλο φαινόμενο ήταν φανταστικό (Keel, UFOs: Operation Trojan Horse, σελ. 38-41). Μόνο αργότερο άρχισαν σοβαροί ερευνητές να συμφωνούν ότι τα UFO, παρ' ότι είχαν συγκεκριμένα «υλικά» χαρακτηριστικά, δεν μπορούν όλα να ερμηνευθούν ως «διαστημόπλοια» κάποιου, αλλά είναι καθαρά κάτι που ανήκει στον παραφυσικό ή αποκρυφιστικό χώρο.

Γιατί, αλήθεια, υπάρχουν τόσες πολλές «προσεδαφίσεις» UFO ακριβώς στη μέση του δρόμου; Γιατί τόσο φανταστικά «προοδευμένα» σκάφη χρειάζονται τόσο συχνά «επισκευές»; Γιατί οι επιβάτες χρειάζεται να μαζεύουν τόσο συχνά πέτρες και ξύλα (ξανά και ξανά επί 25 χρόνια!) και να «εξετάζουν» τόσους πολλούς ανθρώπους – αν είναι στ' αλήθεια αναγνωριστικά σκάφη από άλλο πλανήτη, όπως ισχυρίζονται συνήθως τα «ανθρωποειδή»; Ο Δρ Vallee ρωτάει σωστά: πότε η ιδέα «επισκεπτών από το εξώτερο διάστημα» δεν μπορεί να «εξυπηρετεί ακριβώς ένα ρόλο αντιπερισπασμού που καλύπτει την αληθινή, απείρως πολυπλοκότερη φύση της τεχνολογίας που προκαλεί τις θεάσεις» (The Invisible College, σελ. 28). Πιστεύει ότι «δεν έχουμε να κάνουμε με διαδοχικά κύματα επισκέψεων από το διάστημα. Έχουμε να κάνουμε με ένα σύστημα ελέγχου» (σελ. 195). «Αυτό που λαμβάνει χώρα μέσω των στενών επαφών με UFO είναι ο έλεγχος των ανθρώπινων δοξασιών» (σελ. 3). «Με κάθε νέο κύμα UFO, ο κοινωνικός αντίκτυπος γίνεται μεγαλύτερος. Περισσότεροι νέοι άνθρωποι γοητεύονται με το διάστημα, με τα ψυχικά φαινόμενα, με νέα σύνορα στη συνειδητότητα. Περισσότερα βιβλία και άρθρα εμφανίζονται, αλλάζοντας τον πολιτισμό μας» (σελ. 197-8). Σε ένα άλλο βιβλίο σημειώνει ότι «είναι δυνατό να κάνεις μεγάλες μερίδες οποιουδήποτε πληθυσμού να πιστέψει στην ύπαρξη υπερφυσικών φυλών, στο ενδεχόμενο ιπτάμενων συσκευών, στο πλήθος των κατοικημένων κόσμων, εκθέτοντάς τους σε λίγες προσεκτικά σχεδιασμένες σκηνές, οι λεπτομέρειες των οποίων προσαρμόζονται στον πολιτισμό και τις προλήψεις ενός συγκεκριμένου χρόνου και χώρου»*.

Μια σημαντική ένδειξη του νοήματος αυτών των «σχεδιασμένων σκηνών» μπορεί να φανερωθεί από ένα σχόλιο που κάνουν συχνά προσεκτικοί παρατηρητές των φαινομένων UFO, ειδικά των περιπτώσεων ΣΕ-3 και των «επικοινωνούντων»· ότι είναι βαθειά «παράλογες» ή περιέχουν τόση μωρία, όση λογική (Vallee, The Invisible College, σελ. 196). Ατομικές «στενές επαφές» έχουν ανόητες λεπτομέρειες, όπως οι τέσσερις τηγανίτες που έδωσε ένας επιβάτης UFO σε ένα εκτροφέα κοτόπουλων στο Wisconsin το 1961.** Πιο ενδεικτικά, **οι ίδιοι οι επιβάτες** είναι παράξενα ξεκάρφωτοι, χωρίς καθαρό σκοπό ή νόημα. Ένας ψυχίατρος της Pennsylvania έχει υποθέσει ότι η ανοησία που είναι παρούσα σε όλες σχεδόν τις στενές επαφές με UFO είναι στην πραγματικότητα μια υπνωτιστική τεχνική. «Όταν το άτομο είναι ενοχλημένο από το παράλογο ή το αντιφατικό, και το μυαλό του ψάχνει για νόημα, είναι εξαιρετικά ανοιχτό σε μεταβίβαση σκέψης, σε αποδοχή ψυχικής θεραπείας, κ.τ.λ.» (The Invisible College, σελ. 115). Ο Dr Vallee συγκρίνει

* Vallee, Passport to Magonia, Henry Regnery Co, Chicago, 1969, σελ. 150-1

** Στο ίδιο, σελ. 23-25. Μια από τις τηγανίτες υποβλήθηκε σε ανάλυση στο Εργαστήριο Τροφίμων και Φαρμάκων του Υπουργείου Υγείας, Παιδείας και Πρόνοιας των ΗΠΑ, και αποδείχθηκε «γήινης προέλευσης»

αυτή την τεχνική με τα παράλογα **κοάν** των δασκάλων του Ζεν (σελ. 27), και κάνει λόγο για την ομοιότητα μεταξύ των επαφών με UFO και των αποκρυφιστικών τελετών μύησης που «ανοίγουν το νου» σε ένα «νέο σύνολο συμβόλων» (σελ. 117). Όλα αυτά καταδεικνύουν αυτό που αποκαλεί «την επόμενη μορφή θρησκείας» (σελ. 202).

Έτσι, οι «επικοινωνούντες» με UFO δεν είναι παρά μια σύγχρονη μορφή ενός αποκρυφιστικού φαινομένου το οποίο έχει υπάρξει δια μέσου των αιώνων. Οι άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει το Χριστιανισμό και ψάχνουν για «σωτήρες» από το εξώτερο διάστημα, και γι' αυτό το φαινόμενο παρέχει εικόνες διαστημοπλοίων και όντων από το διάστημα. Αλλά τι είναι αυτό το φαινόμενο; Ποιος κάνει το «σχεδιασμό», και με ποιο σκοπό;

Οι ερευνητές του σήμερα έχουν ήδη δώσει τις απαντήσεις τουλάχιστον στα δύο πρώτα ερωτήματα, παρ' ότι, μη έχοντας επάρκεια στο πεδίο των θρησκευτικών φαινομένων, δεν καταλαβαίνουν πλήρως τη σημασία αυτού που έχουν ανακαλύψει. Ένας ερευνητής, ο Brad Steiger, καθηγητής του Πανεπιστημίου της Iowa, που έχει γράψει πολλά βιβλία πάνω στο θέμα, μετά από μια πρόσφατη λεπτομερή μελέτη των φακέλων της Πολεμικής Αεροπορίας «Μπλε Βιβλίο», συμπέρανε: «Έχουμε να κάνουμε με ένα πολυδιάστατο παραφυσικό φαινόμενο, το οποίο είναι κατά ένα μεγάλο μέρος γηγενές στον πλανήτη γη» (Canadian UFO Report, καλοκαίρι 1977). Οι δόκτορες Hynek και Vallee έχουν παραγάγει την υπόθεση των «ξένων αποκλεισμένων στη γη» για να εξηγήσουν τα φαινόμενα UFO, και κάνουν εικασίες για «συνδεόμενα σύμπαντα» ακριβώς εδώ στη γη, από τα οποία μπορεί να προέρχονται, όπως τα «poltergeist» (θορυβοποιά και ενοχλητικά πνεύματα) παράγουν φυσικά αποτελέσματα ενώ τα ίδια παραμένουν αόρατα. Ο John Keel, που άρχισε την έρευνά του για τα UFO ως σκεπτικιστής και είναι ο ίδιος αγνωστικιστής όσον αφορά τη θρησκεία, γράφει: «Η πραγματική ιστορία των UFO... είναι μια ιστορία με πνεύματα και φαντάσματα και παράξενες νοητικές αποπλανήσεις· ενός αόρατου κόσμου που μας περιβάλλει και περιστασιακά μας καταπίνει... Είναι ένας κόσμος παραίσθησης... όπου η ίδια η πραγματικότητα διαστρεβλώνεται από παράξενες δυνάμεις που φαινομενικά μπορούν να χειριστούν το χώρο, το χρόνο, και την ύλη – δυνάμεις που είναι σχεδόν ολοκληρωτικά πέρα από τις δυνάμεις κατανόησής μας... οι εκδηλώσεις UFO μοιάζουν να είναι, συνολικά, μονάχα μικρότερες παραλλαγές του αρχαίου δαιμονολογικού φαινομένου» (UFOs: Operation Trojan Horse, σελ. 46, 299). Σε μια πρόσφατη βιβλιογραφία των φαινομένων UFO που ετοίμασε η Βιβλιοθήκη του Κογκρέσσου για το γραφείο επιστημονικής έρευνας της Πολεμικής Αεροπορίας των ΗΠΑ, η εισαγωγή δηλώνει ότι «Πολλές από τις αναφορές UFO που δημοσιεύονται τώρα στον λαϊκό Τύπο εξιστορούν υποθετικά συμβάντα που είναι χτυπητά παρόμοια με τη δαιμονοκαταληψία και τα ψυχικά φαινόμενα που είναι γνωστά από παλιά στους θεολόγους και τους παραψυχολόγους»**. Οι περισσότεροι ερευνητές UFO στρέφονται τώρα στο πεδίο του αποκρυφισμού και στη δαιμονολογία για την ανάλυση των φαινομένων τα οποία μελετούν.

Πολλές πρόσφατες μελέτες των UFO από ευαγγελικούς Προτεστάντες, συγκεντρώνουν όλα αυτά τα στοιχεία και φτάνουν στο συμπέρασμα ότι τα φαινόμενα UFO είναι απλώς και ακριβώς δαιμονικής προέλευσης.* Δύσκολα μπορεί να φτάσει σ' ένα διαφορετικό συμπέρασμα ο Ορθόδοξος Χριστιανός ερευνητής. Μερικές ή πολλές από τις εμπειρίες, ίσως να είναι το αποτέλεσμα απάτης ή παραισθήσεων· αλλά είναι απλώς αδύνατον να απορρίψει κανείς όλες τις πολλές χιλιάδες αναφορών UFO με αυτόν τον τρόπο. Ένας μεγάλος αριθμός από τα σύγχρονα μέντιουμ και τα πνευματιστικά τους φαινόμενα είναι επίσης απατηλά· αλλά ο μεντιουμιστικός πνευματισμός, όταν είναι γνήσιος, αναμφισβήτητα παράγει αληθινά «παραφυσικά» φαινόμενα υπό τη δράση των δαιμόνων. Τα φαινόμενα UFO, έχοντας την ίδια πηγή, δεν είναι λιγότερο αληθινά.

* Lynn G. Gatoe, UFOs and Related Subjects: An Annotated Bibliography U.S. Government Printing Office, Washington, DC, 1969

** Clifford Wilson και John Weldon, Close Encounters: A Better Explanation, Master Books, San Diego, 1978. Spiritual Counterfeits Project Journal, Berkeley, California, August, 1977: «UFOs: Is Science Fiction Coming true?»

Ιστορικά ανθρώπων που έχουν παρασυρθεί σε επικοινωνία με UFO αποκαλύπτουν τα δεδομένα χαρακτηριστικά που συμβαδίζουν με την εμπλοκή με δαίμονες στο χώρο του αποκρυφισμού. Ένας αστυνομικός στη νότια California, για παράδειγμα, άρχισε να βλέπει UFO τον Ιούνιο του 1966, και από τότε τα έβλεπε συχνά σχεδόν πάντα τη νύχτα. Μετά από μια «προσεδάφιση», αυτός και η γυναίκα του είδαν διακριτά ίχνη του UFO στο έδαφος. «Κατά τη διάρκεια αυτών των εβδομάδων με τις βασανιστικές θεάσεις, έγινα ολοκληρωτικά μονομανής με τα UFO, πεπεισμένος ότι κάτι σπουδαίο επρόκειτο να συμβεί. Εγκατέλειψα την καθημερινή ανάγνωση της Βίβλου και γύρισα την πλάτη στο Θεό, καθώς διάβαζα οποιοδήποτε βιβλίο για τα UFO μπορούσα να βάλω στο χέρι... Πολλές βραδιές πρόσεχα μάτια, προσπαθώντας να επικοινωνήσω νοητικά με αυτά που τότε νόμιζα εξωγήινα όντα, σχεδόν προσευχόμενος σ' αυτά να εμφανιστούν και να εδραιώσουν κάποιο είδος επαφής μαζί μου». Τελικά είχε μια «στενή επαφή» με ένα «σκάφος» με διάμετρο 27 περίπου μέτρα, με περιστρεφόμενα λευκά, κόκκινα και πράσινα φώτα. Έφυγε με ταχύτητα και τον άφησε να προσδοκά να συμβεί κάτι «σπουδαίο» - αλλά τίποτα δεν έγινε ποτέ· τα UFO έπαψαν να εμφανίζονται, και στην απογοήτευσή του στράφηκε στο αλκοόλ, την κατάθλιψη, στις σκέψεις αυτοκτονίας, μέχρι που η μεταστροφή του στο Χριστό έβαλε τέρμα σ' αυτή την περίοδο της ζωής του. Άνθρωποι που έχουν πραγματική επαφή με τα όντα UFO έχουν πολύ χειρότερες εμπειρίες· μερικές φορές τα όντα τους «καταλαμβάνουν» στην κυριολεξία και προσπαθούν να τους σκοτώσουν όταν αντιστέκονται (σελ. 298-305). Τέτοιες περιπτώσεις μας θυμίζουν εμφατικά ότι, ξέχωρα από το νόημα του συνολικού φαινομένου των UFO, κάθε «στενή επαφή» με UFO έχει τον ειδικό σκοπό να εξαπατήσει το άτομο με το οποίο έχει επαφή και να το οδηγήσει, αν όχι σε περαιτέρω «επαφές» και διάδοση του «μηνύματος» των UFO, τότε τουλάχιστον στην προσωπική πνευματική σύγχυση και τον αποπροσανατολισμό.

Η πιο αινιγματική, για τους περισσότερους ερευνητές, όψη των φαινομένων UFO – δηλαδή, η παράξενη ανάμειξη υλικών και ψυχικών χαρακτηριστικών σ' αυτά – δεν είναι καθόλου αίνιγμα στους αναγνώστες Ορθόδοξων πνευματικών βιβλίων των βίων των Αγίων. Οι δαίμονες έχουν επίσης «υλικά σώματα», παρ' ότι η «ύλη» σ' αυτά είναι τέτοιας λεπτότητας που δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή από ανθρώπους, εκτός αν ανοιχθούν οι πνευματικές τους «πύλες της αντίληψης», είτε με το θέλημα του Θεού (όπως στην περίπτωση των αγίων) είτε ενάντια σ' αυτό (όπως στην περίπτωση των μάγων και των μέντιουμ).

Η Ορθόδοξη φιλολογία έχει πολλά παραδείγματα δαιμονικών εκδηλώσεων, οι οποίες ταιριάζουν ακριβώς με το φαινόμενο των UFO: εμφανίσεις «συμπαγών» όντων και αντικειμένων (είτε των ίδιων των δαιμόνων είτε των φανταστικών δημιουργιών τους), τα οποία ξαφνικά «υλοποιούνται» και «αποϋλοποιούνται», πάντα με σκοπό να προκαλέσουν τρόμο, δέος και σύγχυση σε ανθρώπους, οδηγώντας τους τελικά στην απώλεια. Οι βίοι των αγίων Αντωνίου του Μεγάλου, του 4^{ου} αιώνα, και Κυπριανού του πρώην μάγου, του 3^{ου} αιώνα, είναι γεμάτοι με τέτοια επεισόδια.

Ο βίος του αγίου Μαρτίνου της Tours (+397) από το μαθητή του Σουλπίτιο Σεβήρο, έχει ένα ενδιαφέρον παράδειγμα δαιμονικής ισχύος σε συνδυασμό με μια παράξενη «υλική» εκδήλωση που μοιάζει με τις σημερινές «στενές επαφές» με UFO: Ένας νέος ονόματι Ανατόλιος έγινε μοναχός κοντά στο μοναστήρι του αγίου Μαρτίνου, αλλά από ψεύτικη ταπείνωση έπεσε θύμα δαιμονικής πλάνης. Φανταζόταν ότι διαλεγόταν με «αγγέλους», και με σκοπό να πείσουν τους άλλους για την αγιότητά του, αυτοί οι «άγγελοι» συμφώνησαν να του δώσουν «ένα λαμπρό ένδυμα από τον ουρανό» ως σημείο της «δύναμης του Θεού» που κατοικούσε στο νεαρό. Μια βραδυά γύρω στα μεσάνυχτα ακούστηκε τρομερός υπόκωφος κρότος από πόδια που χόρευαν κι ένα βουητό σαν από πολλές φωνές στο ερημητήριο, και το κελλί του Ανατόλιου άστραψε από φως. Μετά έγινε σιωπή, και ο παραπλανημένος ξεπρόβαλε από το κελλί του με το «ουράνιο» ρούχο. «Έφεραν ένα φως και επιθεωρούσαν όλοι προσεκτικά το ένδυμα. Ήταν υπερβολικά απαλό, με ανυπέβλητη ελκυστικότητα και με χρώμα λαμπερό κόκκινο, αλλά ήταν αδύνατον να προσδιορίσουν τη φύση του υλικού. Ταυτόχρονα, κάτω από τον πιο εξονυχιστικό έλεγχο από μάτια και δάχτυλα, έμοιαζε να είναι ένα ένδυμα και τίποτε άλλο».

Το επόμενο πρωί, ο πνευματικός πατέρας του Ανατόλιου τον πήρε από το χέρι με σκοπό να τον οδηγήσει στον άγιο Μαρτίνο, για να ανακαλύψει αν αυτό ήταν όντως κόλπο του διαβόλου. Φοβισμένος, ο παραπλανημένος αρνήθηκε να πάει, «και καθώς τον εξανάγκαζαν να πάει τη θέλησή του, το ένδυμα

εξαφανίστηκε μέσα από τα χέρια εκείνων που τον τραβούσαν». Ο συγγραφέας της αφήγησης (ο οποίος είτε είδε το συμβάν ο ίδιος είτε το άκουσε από αυτόπτη μάρτυρα) συμπεραίνει ότι «ο διάβολος ήταν ανίκανος να συνεχίσει τις παραισθήσεις του ή να αποκρύψει τη φύση τους όταν θα υποβάλλονταν στα μάτια του Μαρτίνου». «Ήταν τόσο ολοκληρωτικά στην εξουσία του να βλέπει τον διάβολο, που τον αναγνώριζε κάτω από οποιαδήποτε μορφή, είτε διατηρούσε το δικό του χαρακτήρα είτε μεταμορφωνόταν σε κάποιο από τα ποικίλα σχήματα της “πνευματικής ανομίας”» - περιλαμβανομένων των μορφών των ειδωλολατρικών θεών και της εμφάνισης του ίδιου του Χριστού, με βασιλικά ενδύματα και στέμμα και περιβεβλημένου με λαμπρό κόκκινο φως».*

Είναι φανερό ότι οι εκδηλώσεις των σημερινών «ιπτάμενων δίσκων» είναι κατά πολύ εντός των ορίων της «τεχνολογίας» των δαιμόνων· πραγματικά, τίποτα άλλο δεν τις εξηγεί τόσο καλά. Οι πολυχιδείς δαιμονικές απάτες της Ορθόδοξης φιλολογίας έχουν προσαρμοστεί στην μυθολογία του εξωτερικού διαστήματος, τίποτα περισσότερο· ο προαναφερόμενος Ανατόλιος σήμερα θα ήταν απλώς γνωστός ως ένας «επικοινωνών». Και ο σκοπός των «αγνώστου ταυτότητας» αντικειμένων σε τέτοιες διηγήσεις είναι ξεκάθαρος: να προκαλέσουν δέος με μια αίσθηση του «μυστηριώδους» σ’ αυτούς που βλέπουν, και να παράγουν «αποδείξεις» για τις «ανώτερες διάνοιες» («αγγέλους», αν το θύμα πιστεύει σ’ αυτούς, ή «διαστημικούς επισκέπτες» για το σύγχρονο άνθρωπο), και μ’ αυτόν τον τρόπο να κερδίσουν εμπιστοσύνη για το μήνυμα που θέλουν να μεταδώσουν. Θα δούμε αυτό το μήνυμα παρακάτω.

Μια δαιμονική «απαγωγή» πολύ κοντινή με τις «απαγωγές» από UFO περιγράφεται στο βίο του αγίου Νείλου της Σόρα, του ιδρυτή της μοναστικής ζωής στη Ρωσία το 15ο αιώνα. Λίγον καιρό μετά το θάνατο του αγίου ζούσε στο μοναστήρι του ένας ιερέας με το γιο του. Μια φορά, καθώς το παιδί είχε σταλεί για ένα θέλημα, «ξαφνικά ήρθε σ’ αυτόν ένας παράξενος άνθρωπος που τον άρπαξε και τον πήγε, πάνω στον άνεμο λες, σ’ ένα αδιαπέραστο δάσος, φέρνοντάς τον σ’ ένα μεγάλο δωμάτιο στην κατοικία του και βάζοντάς τον στη μέση αυτής της καλύβας, μπροστά στο παράθυρο». Όταν ο ιερέας και οι μοναχοί προσευχήθηκαν για τη βοήθεια του αγίου Νείλου στην ανεύρεση του παιδιού, ο άγιος «έσπευσε προς βοήθειαν του παιδιού και στάθηκε μπροστά στο δωμάτιο όπου στεκόταν το αγόρι, και όταν χτύπησε το πλαίσιο του παραθύρου με το ραβδί του το κτίριο σείστηκε και όλα τα ακάθαρτα πνεύματα έπεσαν στη γη». Ο άγιος είπε στο δαίμονα να επιστρέψει το παιδί στο μέρος απ’ όπου το είχε πάρει, και μετά εξαφανίστηκε. Τότε, μετά από κάποια ουρλιαχτά των δαιμόνων, «ο ίδιος παράξενος άρπαξε το παιδί και τον έφερε στη Σκήτη σαν τον άνεμο... και βάζοντάς το πάνω σε μια θημωνιά, έγινε άφαντος». Αφ’ ότου το είδαν οι μοναχοί, «το παιδί τους είπε όλα όσα του συνέβησαν, τι είχε δει και ακούσει. Κι από εκείνη τη στιγμή αυτό το αγόρι έγινε πολύ μαζεμένο, σαν να είχε αποχαινωθεί. Ο ιερέας, έντρομος, εγκατέλειψε τη σκήτη μαζί με το γιο του». (Η Θηβαΐδα του Βορρά). Σε μια παρόμοια δαιμονική «απαγωγή» στη Ρωσία του 19ου αι., ένας νεαρός, αφ’ ότου τον καταράστηκε η μητέρα του, έγινε σκλάβος ενός «παππού» δαίμονα για δώδεκα χρόνια και ήταν ικανός να εμφανίζεται αοράτως μεταξύ των ανθρώπων με σκοπό να βοηθάει το δαίμονα να σπέρνει σύγχυση ανάμεσά τους.**

Τέτοιες αληθινές ιστορίες δαιμονικής δραστηριότητας ήταν συνηθισμένες σε προηγούμενους αιώνες. Είναι ένα σημάδι της πνευματικής κρίσης του σήμερα ότι οι σύγχρονοι άνθρωποι, με όλη την υπερήφανη «διαφώτιση» και «σοφία» τους, γίνονται για άλλη μια φορά ενήμεροι για τέτοιες εμπειρίες – αλλά δεν έχουν πια τη χριστιανική υποδομή ώστε να τις ερμηνεύσουν μ’ αυτήν. Οι σύγχρονοι ερευνητές UFO, ψάχνοντας μια εξήγηση για φαινόμενα τα οποία έχουν γίνει πολύ αξιοπρόσεκτα για να τα παραβλέπουν πλέον, έχουν συμπράξει με τους σημερινούς ψυχικούς ερευνητές σε μια προσπάθεια να διατυπώσουν μια «θεωρία ενοποιημένου πεδίου» που θα συμπεριλαμβάνει ψυχικά, όπως επίσης και υλικά φαινόμενα. Αλλά τέτοιοι ερευνητές συνεχίζουν μόνο την προσέγγιση του σύγχρονου «διαφωτισμένου» ανθρώπου και εμπιστεύονται τις επιστημονικές παρατηρήσεις τους για να δώσουν απαντήσεις σ’ ένα πνευματικό πεδίο που δεν μπορεί καθόλου να προσεγγιστεί «αντικειμενικά», αλλά μόνο δια της πίστεως. Ο φυσικός κόσμος είναι ηθικά ουδέτερος και μπορεί να γίνει γνωστός σχετικά καλά σε έναν αντικειμενικό παρατηρητή· αλλά το

* F. R. Hoare, (μεταφραστής) *The Western Fathers*, Harper Torchbacks, New York 1965, σελ. 36-41

** Σέργιος Νείλος, «Η Δύναμη του Θεού και η αδυναμία του ανθρώπου» (στα Ρωσικά), Λαύρα του αγ. Σεργίου, 1908

αόρατο πνευματικό βασίλειο περιλαμβάνει και καλά, και κακά όντα, και ο «αντικειμενικός» παρατηρητής δεν έχει τα μέσα να διακρίνει τα μεν από τα δε, εκτός αν αποδεχθεί την αποκάλυψη που έχει κάνει σχετικά μ' αυτά στον άνθρωπο ο αόρατος Θεός. Έτσι, οι σημερινοί ερευνητές των UFO τοποθετούν τη θεία έμπνευση της Βίβλου στο ίδιο επίπεδο με τη σατανικά εμπνευσμένη αυτόματη γραφή του πνευματισμού, και δεν διακρίνουν μεταξύ της δράσης των αγγέλων κι αυτής των δαιμόνων. Γνωρίζουν τώρα (μετά από μια μακρά περίοδο όπου οι υλιστικές προκαταλήψεις βασιλεύαν μεταξύ των επιστημόνων), ότι υπάρχει ένα μη υλικό πεδίο που είναι πραγματικό, και βλέπουν τα αποτελέσματά του στα φαινόμενα UFO· αλλά όσο προσεγγίζουν αυτό το πεδίο «επιστημονικά», θα εξαπατώνται από τις αόρατες δυνάμεις τόσο εύκολα όσο και ο πιο αφελής «επικοινωνών». Όταν προσπαθούν να προσδιορίσουν ποιος ή τι είναι πίσω από τα φαινόμενα, και ποιος μπορεί να είναι ο σκοπός των φαινομένων, είναι αναγκασμένοι να ενδώσουν στις πιο τρελλές εικασίες. Έτσι ο Δρ. Vallee ομολογεί ότι βρίσκεται σε αμηχανία, εάν η πηγή των εκδηλώσεων UFO είναι ένας ηθικά ουδέτερος «αυτόματος μηχανισμός, μη συνεπαγόμενος κινδύνους», μια φιλόνητη «επιβλητική συνάθροιση σοφών» (όπως θα μας έκανε να πιστέψουμε ο μύθος των «εξωγήινων») ή «μια τρομερή υπεράνθρωπη τερατωδία της οποίας η ίδια η παρατήρηση θα έκανε έναν άνθρωπο παράφρονα», κάτι που είναι η δραστηριότητα των δαιμόνων (The Invisible College, σελ. 206).

Μια πραγματική αποτίμηση των εμπειριών UFO μπορεί να γίνει μόνο στη βάση της χριστιανικής αποκάλυψης κι εμπειρίας, και είναι προσιτή μόνο στον ταπεινό Χριστιανό πιστό που εμπιστεύεται αυτές τις πηγές. Είναι σίγουρο, δεν έχει δοθεί στον άνθρωπο να «εξηγήσει» ολοκληρωτικά τον αόρατο κόσμο των αγγέλων και των δαιμόνων· αλλά μας έχει δοθεί αρκετή χριστιανική γνώση για να ξέρουμε πως δρουν αυτά τα όντα στον κόσμο μας και πως πρέπει να ανταποκρινόμαστε στις πράξεις τους, και ιδιαίτερα πως να αποφεύγουμε τα δίχτυα των δαιμόνων. Οι ερευνητές UFO έχουν φτάσει στο συμπέρασμα ότι τα φαινόμενα που έχουν μελετήσει είναι ουσιαστικά ταυτόσημα με φαινόμενα τα οποία συνηθίζονταν να καλούνται «δαιμονικά»· αλλά μόνο ο Χριστιανός – ο Ορθόδοξος Χριστιανός, ο οποίος διαφωτίζεται από την πατερική κατανόηση της Γραφής και τα 2000 χρόνια εμπειρίας των επαφών των Αγίων με αόρατα όντα – είναι ικανός να γνωρίζει το πλήρες νόημα αυτού του συμπεράσματος.

5. Το νόημα των UFO

Ποιο, λοιπόν, είναι το νόημα των φαινομένων UFO του καιρού μας; Γιατί έχουν εμφανιστεί σε αυτή την ιστορικά περίοδο; Ποιο είναι το μήνυμά τους; Σε ποιο μέλλον δείχνουν;

Πρώτον, τα φαινόμενα UFO δεν είναι παρά ένα μέρος μιας εκπληκτικής «υπερχείλισης» «παραφυσικών» γεγονότων – αυτών που μερικά χρόνια πριν οι περισσότεροι άνθρωποι θα είχαν θεωρήσει ως «θαύματα». Ο Δρ. Vallee εκφράζει στο «Αόρατο κολλέγιο» την κοσμική εκτίμηση του γεγονότος: «Παρατηρήσεις ασυνήθιστων φαινομένων ξαφνικά εμφανίζονται απειλητικά στο περιβάλλον μας κατά χιλιάδες» (σελ. 87), προκαλώντας «μια γενική μεταβολή στα μοντέλα πίστης του ανθρώπου, σε ολόκληρη τη σχέση του με την αρχή του αόρατου» (σελ. 114). «Κάτι συμβαίνει στην ανθρώπινη συνειδητότητα» (σελ. 34) · η ίδια «ισχυρή δύναμη (που) έχει επηρεάσει το ανθρώπινο γένος στο παρελθόν το επηρεάζει πάλι τώρα» (σελ. 14). Στη χριστιανική γλώσσα αυτό σημαίνει: ένα νέο δαιμονικό «ξεχειλίσμα» έχει απελευθερωθεί πάνω στην ανθρωπότητα. Στη χριστιανική αποκαλυπτική θεώρηση (βλ. τέλος του βιβλίου), μπορούμε να δούμε ότι η δύναμη που μέχρι τώρα αναχαίτιζε την τελική και πιο τρομερή εκδήλωση της δαιμονικής δραστηριότητας στη γη έχει μειωθεί (Β' Θεσ. 2:7), η Ορθόδοξη χριστιανική κυβέρνηση και δημόσια τάξη (της οποίας κύριος εκπρόσωπος στη γη ήταν ο Ορθόδοξος αυτοκράτορας) και η Ορθόδοξη χριστιανική κοσμοθεωρία δεν υπάρχουν στο σύνολο, και ο σατανάς έχει «ελευθερωθεί από τη φυλακή του», όπου παρέμενε λόγω της χάριτος της Εκκλησίας του Χριστού, με σκοπό να «πλανήσει τα έθνη» (Αποκ. 20:7-8) και να τα προετοιμάσει να λατρέψουν τον Αντίχριστο στο τέλος του χρόνου. Ίσως ποτέ, από την αρχή της χριστιανικής εποχής, να μην έχουν οι δαίμονες εμφανιστεί τόσο ανοιχτά κι εκτεταμένα όσο σήμερα. Η θεωρία των «επισκεπτών από το εξώτερο διάστημα» είναι μονάχα μία από τις προφάσεις που χρησιμοποιούν για να επιτύχουν την αποδοχή της ιδέας ότι «ανώτερα όντα» πρόκειται τώρα να αναλάβουν το πεπρωμένο της ανθρωπότητας.*

*Πολλές από τις αναφορές για «μεγαλοπόδαρους» και άλλα «τέρατα» έχουν τα ίδια αποκρυφιστικά χαρακτηριστικά με τις θεάσεις UFO και συχνά συμβαίνουν σε σχέση με τέτοιες θεάσεις.

Δεύτερον, τα UFO δεν είναι παρά η νεώτερη από τις μντιουμιστικές τεχνικές με τις οποίες ο διάβολος κερδίζει νεοφώτιστους στο απόκρυφο βασίλειό του. Είναι ένα τρομερό σημείο ότι ο άνθρωπος έχει γίνει δεκτικός σε δαιμονικές υποβολές όσο ποτέ πριν στη χριστιανική εποχή. Τον 19^ο αιώνα ήταν συνήθως απαραίτητο να αναζητήσει κάποιος σκοτεινά δωμάτια πνευματιστικών συγκεντρώσεων για να έρθει σε επαφή με δαίμονες, ενώ τώρα χρειάζεται μόνο να κοιτάξει στον ουρανό (συνήθως τη νύχτα, είναι αλήθεια). Η ανθρωπότητα έχει χάσει ό,τι απέμενε μέχρι στιγμής από βασική χριστιανική κατανόηση, και τώρα θέτει παθητικά τον εαυτό της στη διάθεση οποιωνδήποτε «δυνάμεων» είναι πιθανό να κατέλθουν από τον ουρανό. Η νέα ταινία, «Στενές επαφές τρίτου τύπου», είναι μια σοκαριστική αποκάλυψη του πως έχει γίνει ο προληπτικός «μεταχριστιανικός» άνθρωπος – έτοιμος να πιστέψει και να ακολουθήσει, σε μια στιγμή και ανενδοίαστα, δαίμονες μόλις και μετά βίας συγκεκαλυμμένους, όπου αυτοί μπορούν να οδηγήσουν.*

Τρίτον, το «μήνυμα» των UFO είναι: προετοιμαστείτε για τον αντίχριστο· ο «σωτήρας» του αποστάτη κόσμου έρχεται να τον κυβερνήσει. Ίσως ο ίδιος έρθει στον αέρα, με σκοπό να ολοκληρώσει την προσπάθεια μίμησης του Χριστού (Ματθ. 24:30· Πράξ. 1:11)· ίσως μόνο οι «επισκέπτες από το εξώτερο διάστημα» προσγειωθούν δημοσίως για να προσφέρουν «κοσμική» λατρεία στον κύριό τους· ίσως η «φωτιά από τον ουρανό» να είναι μόνο ένα μέρος των μεγάλων δαιμονικών θεαμάτων των εσχάτων καιρών. Εν πάσει περιπτώσει, το μήνυμα για τη σύγχρονη ανθρωπότητα είναι: περιμένετε για απελευθέρωση όχι από τη χριστιανική αποκάλυψη κι από την πίστη σ' έναν άορατο Θεό, αλλά από οχήματα στον ουρανό.

Είναι ένα από τα σημάδια των εσχάτων καιρών ότι «θα υπάρξουν σημεία και τέρατα από τον ουρανό» (Λουκ. 21:11). Ακόμα κι εκατό χρόνια πριν, ο Επίσκοπος Ιγνάτιος Brianchaninov, (άγιος σήμερα), στο βιβλίο του «Σχετικά με θαύματα και σημεία» (Yaroslav 1870) σχολίαζε την «προσπάθεια που συναντάται στη σύγχρονη χριστιανική κοινωνία να δουν θαύματα κι ακόμα να κάνουν θαύματα... Τέτοια προσπάθεια αποκαλύπτει την αυταπάτη, βασισμένη στην αυτοεκτίμηση και τη ματαιοδοξία, που κατοικεί μέσα στην ψυχή και κυριαρχεί πάνω της» (σελ. 32). Οι αληθινοί θαυματουργοί μειώνονται κι εξαφανίζονται, αλλά οι άνθρωποι «διψούν για θαύματα περισσότερο από ποτέ... Πλησιάζουμε βαθμιαία στην εποχή όπου θα ανοιχτεί μια τεράστια αρένα για πολλά κι εντυπωσιακά ψευδοθαύματα, για να σύρουν στην απώλεια αυτούς τους άτυχους απογόνους της σαρκικής σοφίας που θα γοητευθούν και θα πλανηθούν από αυτά τα θαύματα» (σελ. 48-49).

Κάτι με ειδικό ενδιαφέρον για τους ερευνητές των UFO: «Τα θαύματα του αντιχρίστου θα εκδηλωθούν προ παντός στη σφαίρα του αέρα, όπου έχει πρωτίστως την κυριαρχία του ο σατανάς. Τα σημεία θα επιδρούν πάνω απ' όλα στην αίσθηση της όρασης, γοητεύοντας και παραπλανώντας την. Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, βλέποντας σε αποκάλυψη τα γεγονότα που θα προηγηθούν του τέλους του κόσμου, λέει ότι ο αντίχριστος θα κάνει μεγάλα θαύματα, και θα κάνει ακόμα και να κατέβει φωτιά από τον ουρανό

* Δυο άλλα «παραφυσικά» φαινόμενα που ανακαλύφθηκαν πρόσφατα, αποκαλύπτουν πόσο αναιδώς χρησιμοποιούν οι δαίμονες υλικά μέσα (συγκεκριμένα, μοντέρνες τεχνολογικές συσκευές) ώστε να έρθουν σε επαφή με ανθρώπους. (1) Ένας Λιθουανός ερευνητής (που τώρα ακολουθείται από άλλους) έχει ανακαλύψει το φαινόμενο μυστηριωδών φωνών που εμφανίζονται ανεξήγητα σε ηχογραφημένες κασέτες, ακόμα κι να η ηχογράφηση έχει γίνει υπό κλινικές συνθήκες σε ατμόσφαιρα χωρίς καθόλου ήχους, με αποτελέσματα κατά πολύ παρόμοια μ' αυτά των πνευματιστικών συγκεντρώσεων. Η παρουσία ενός μέντιουμ ή «ψυχικού» στο δωμάτιο φαίνεται να βοηθά το φαινόμενο (Konstantin Raudive, Breakthrough: An Amazing Experiment in Electronic Communication with the Dead, Tarlinger Publishing Co., New York, 1971). (2) Υποτίθεται ότι «διαστημάνθρωποι» με μεταλλική φωνή χρησιμοποιούσαν για ένα διάστημα τηλέφωνο για να έρθουν σε επαφή με «επικοινωνούντες» και ερευνητές UFO. Η πιθανότητα απάτης σ' ένα τέτοιο φαινόμενο είναι βέβαια μεγάλη. Αλλά στα πρόσφατα χρόνια οι φωνές των νεκρών, πειστικές σ' αυτούς που τις άκουσαν, ακούστηκαν σε τηλεφωνικές συνομιλίες με τους αγαπημένους τους. Δύσκολα μπορούμε να αρνηθούμε, όπως σημειώνει κι αυτός που ανέφερε αυτό το φαινόμενο, ότι «οι δαίμονες του παλιού καιρού παρελαύνουν ανάμεσά μας και σήμερα» - σε ένα βαθμό ανήκουστο στο παρελθόν (Kell, UFOs: Operation Trojan Horse, σελ. 306)

στη γη, μπροστά στα μάτια των ανθρώπων (Αποκ. 13:13). Αυτό το θαύμα υποδεικνύει η Γραφή ως το μεγαλύτερο από τα θαύματα του αντιχρίστου, και ο τόπος όπου γίνεται αυτό το θαύμα είναι ο αέρας· θα είναι ένα εκθαμβωτικό και τρομερό θέαμα» (σελ. 13). Γι' αυτό το λόγο ο άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος παρατηρεί ότι «ο αγωνιστής της προσευχής θα πρέπει σπάνια να κοιτά στον ουρανό, από το φόβο των πονηρών πνευμάτων στον αέρα, που προκαλούν πολλές και διάφορες πλάνες εκεί» (Φιλοκαλία, «Περί των τριών τρόπων της προσευχής»). «Οι άνθρωποι δεν θα καταλάβουν ότι τα θαύματα του αντιχρίστου δεν έχουν καλό, λογικό σκοπό, ούτε σαφές νόημα, ότι είναι ξένα στην αλήθεια, γεμάτα ψέμματα, ότι είναι ένα τερατώδες, δόλιο, ανόητο θεατρικό έργο, που αυξάνει με σκοπό να καταπλήξει, να φέρει σύγχυση και λήθη, να εξαπατήσει, να αποπλανήσει, να γοητεύσει με την ελκυστικότητα ενός πομπώδους, κενού, βλακώδους αποτελέσματος» (σελ. 11). «Όλες οι δαιμονικές εκδηλώσεις έχουν το χαρακτηριστικό ότι είναι επικίνδυνο να τους δοθεί και η παραμικρή προσοχή· και μόνο από τέτοια προσοχή, που δίνεται ακόμα και χωρίς καμιά συμπάθεια για την εκδήλωση, μπορεί κανείς να 'σφραγιστεί' με τη βλαβερότερη εντύπωση και να υποβληθεί σε σοβαρό πειρασμό» (σελ. 50). Χιλιάδες «επικοινωνούντες» με UFO κι ακόμα και απλοί μάρτυρες έχουν βιώσει τη φρικτή αλήθεια αυτών των λέξεων· ελάχιστοι γλύτωσαν, άπαξ και αναμειχθήκαν σε βάθος.

Ακόμα και οι κοσμικοί ερευνητές των φαινομένων UFO έχουν βρει σωστό το να προειδοποιήσουν τους ανθρώπους για τους κινδύνους τους. Ο John Keel για παράδειγμα, γράφει: «Το να ανακατεύεται κανείς με τα UFO είναι σαν να ανακατεύεται με τη μαύρη μαγεία. Το φαινόμενο λυμαινεται τους νευρωτικούς, τους αφελείς, και τους ανώριμους. Παρανοϊκή σχιζοφρένεια, δαιμονομανία, κι ακόμα και αυτοκτονία μπορεί να προκύψουν – όπως έχουν προκύψει σε ένα αριθμό περιπτώσεων. Μια μέτρια περιέργεια σχετικά με τα UFO μπορεί να μετατραπεί σε καταστροφική μονομανία. Γι' αυτόν το λόγο, συνιστώ σθεναρά στους γονείς να απαγορεύουν στα παιδιά τους να αναμειχθούν. Οι δάσκαλοι και άλλοι ενήλικες δεν πρέπει να ενθαρρύνουν τους εφήβους να ενδιαφέρονται γι' αυτό το θέμα» (UFOs: Operation Trojan Horse, σελ. 220).

Σ' ένα διαφορετικό τομέα, ο Επίσκοπος Ιγνάτιος Brianchaninov κατέγραψε με δέος και προαίσθημα κακού το όραμα ενός απλού Ρώσου σιδερά σ' ένα χωριό κοντά στην Πετρούπολη, στην αυγή του παρόντος αιώνα μας της απιστίας και της επανάστασης (1817). Μέσα στο μεσημέρι είδε ξαφνικά ένα πλήθος δαιμόνων με ανθρώπινη μορφή, να κάθονται στα κλαδιά των δέντρων του δάσους, με παράξενα ρούχα και μυτερά καπέλα, τραγουδώντας με τη συνοδεία απίστευτα παράξενων μουσικών οργάνων, ένα αλλόκοτο κι απαίσιο τραγούδι: «Οι καιροί μας έχουν έρθει, το θέλημά μας θα γίνει!» (Σ. Νείλος, Suyatutyna pod Sprudom, Sergiev Posad, σελ. 122).

Ζούμε κοντά στο τέλος αυτού του φοβερού αιώνα του δαιμονικού θριάμβου και αγαλλίασης, όταν τα απόκοσμα «ανθρωποειδή» (άλλη μια μάσκα των δαιμόνων) έχουν γίνει ορατά σε χιλιάδες ανθρώπους και με τις ανόητες επαφές τους καταλαμβάνουν τις ψυχές των ανθρώπων, από τους οποίους έχει αποχωρήσει η χάρη του Θεού. Το φαινόμενο των UFO είναι ένα σημάδι για τους Ορθοδόξους Χριστιανούς να περπατούν όσο πιο προσεκτικά και σοβαρά στο δρόμο της σωτηρίας, ξέροντας ότι μπορούμε να πέσουμε σε πειρασμό και να παραπλανηθούμε όχι μόνο από ψεύτικες θρησκείες, αλλά ακόμα κι από αντικείμενα που μοιάζουν υλικά κι απλώς τα πιάνει το μάτι. Στους παλιότερους αιώνες οι Χριστιανοί ήταν πολύ προσεκτικοί σχετικά με νέα και παράξενα φαινόμενα, γνωρίζοντας για τα τεχνάσματα του διαβόλου· αλλά μετά τη σύγχρονη εποχή του «Διαφωτισμού» οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν γίνει απλώς περίεργοι για τέτοια πράγματα και ακόμα τα επιδιώκουν, υποβιβάζοντας το διάβολο σε μια ημιφανταστική σφαίρα. Η επίγνωση της φύσης των UFO, συνεπώς, μπορεί να αποτελέσει βοήθεια στην αφύπνιση των Ορθοδόξων Χριστιανών σε μια συνειδητή πνευματική ζωή και μια συνειδητή Ορθόδοξη κοσμοθεωρία που δεν ακολουθεί εύκολα τις ιδέες που είναι στη μόδα αυτούς τους καιρούς.

Ο συνειδητός Ορθόδοξος Χριστιανός ζει σ' έναν καθαρά πεπτωκότα κόσμο, τόσο όσον αφορά τη γη, όσο και τ' αστέρια· όλα είναι εξ ίσου μακριά από τον χαμένο παράδεισο, για τον οποίο αγωνίζεται. Είναι μέρος του ανθρώπινου γένους που υποφέρει, κι ολόκληρο κατάγεται από τον Αδάμ, τον πρώτο άνθρωπο, κι ολόκληρο έχει εξ ίσου ανάγκη από τη λύτρωση, που προσφέρει ελεύθερα ο Υιός του Θεού με τη σωτήρια θυσία Του πάνω στο Σταυρό. Ξέρει ότι ο άνθρωπος δεν πρόκειται να «εξελιχθεί» σε κάτι «ανώτερο», ούτε κι έχει κανένα λόγο να πιστεύει ότι υπάρχουν «ανώτερα εξελιγμένα» όντα σε άλλους πλανήτες· όμως ξέρει καλά πως υπάρχουν πράγματι «ανώτερες διάνοιες» στο σύμπαν εκτός από τον ίδιο· αυτές είναι δύο ειδών, κι αυτός αγωνίζεται να ζει έτσι ώστε να μένει μ' αυτούς που υπηρετούν το Θεό (τους αγγέλους) κι αποφεύγει

επαφή με τους άλλους που έχουν απορρίψει το Θεό, και πασχίζουν μέσα στο φθόνο και τη μοχθηρία τους να παρασύρουν τον άνθρωπο στη δυστυχία τους (τους δαίμονες). Ξέρει ότι ο άνθρωπος, από φιλαυτία και αδυναμία, εύκολα τείνει να ακολουθεί το κακό και να πιστεύει σε «παραμύθια», που υπόσχονται επαφή με μια «ανώτερη κατάσταση» ή «ανώτερα όντα» χωρίς τον αγώνα της χριστιανικής ζωής – στην πραγματικότητα, ακριβώς σαν μια **απόδραση** από τον αγώνα της χριστιανικής ζωής. Δεν εμπιστεύεται τη δική του ικανότητα να διακρίνει τις πλάνες των δαιμόνων γι' αυτό προσηλώνεται όσο πιο σταθερά γίνεται στις γραφικές και πατερικές κατευθυντήριες γραμμές, με τις οποίες τον εφοδιάζει για τη ζωή του η Εκκλησία του Χριστού.

Ένας τέτοιος άνθρωπος έχει πιθανότητα να αντισταθεί στη θρησκεία του μέλλοντος, τη θρησκεία του Αντιχρίστου, σε οποιαδήποτε μορφή κι αν παρουσιαστεί αυτή· η υπόλοιπη ανθρωπότητα, εκτός αν κάνει κάποιο θαύμα ο Θεός, είναι χαμένη.